

medisinsk prosjekt. Ikke minst baserer det seg på at man bygger opp høy medisinsk kompetanse lokalt, og lærer opp kvinnene som er rammet slik at de kan være til hjelp for andre etter behandlingen, sier han.

Torgersen mener at selv om aksjonen hjelper ett og ett menneske med fistelkirurgi, har dette flere ringvirkninger.

– Først hjelper man enkeltkvinnene ut av en håpløs situasjon. Man restituerer dem og hjelper dem til å få tilbake sin gamle status som en attraktiv ressurs. Utenfor dette innerste fokuset er det ringer av gode

birvirkninger: Kvinnene som hjelpes, blir hjelpere for andre på klinikken, og når de drar hjem og kan drive opplysningsarbeid, gir de igjen håp for andre som er rammet. Samtidig læres lokale leger opp til å bli spesialister i fistelkirurgi. De bygger opp kompetanse og setter fokus på forebygging. Dermed utvikles også mulighetene for å etablere et helsesystem med en helse-søster/jordmorrolle, sier han.

MedHum har også benyttet seg av de pedagogiske evnene til Torgersen. – Ja, jeg har spilt inn en liten video som ligger på

nettet og som skal gjøre det lettere å snakke om fistel og motivere de som skal være med i aksjonen, forklarer han.

Legen Trond-Viggo skal også stille opp på enkelte MedHum-arrangementer, og svare på spørsmål på spørrevorspiel.

Cecilie Bakken

cecilie.bakken@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Får støtte av Utenriksdepartementet

– Den norske støtten er avgjørende for at vi kan få samfunnet til å forstå at kvinner som utsettes for tortur, endrer seg etter overgrep, og ikke skal utstøtes, sier psykolog Justin Kabanga.

Kabanga leder arbeidet ved Centre d'Assistance Medico-Psycho-Social (CAMPS) i Den demokratiske republikken Kongo.

Han var i Norge i mai på et møte i Utenriksdepartementet hvor han redegjorde for hvordan de norske midlene blir benyttet.

– Mange kongolesiske kvinner opplever at de utstøtes fra sine familier etter overgrep og tortur, og mange tror at disse kvinnene er besatt. Vårt senters oppgave er å øke kunnskapen om at det disse kvinnene trenger er omsorg, helsetjenester og ivaretagelse av sin psykiske og fysiske helse, sier Kabanga.

Tilstede på møtet i Utenriksdepartementet var også psykiater Øyvind Watne fra Førde. Han kom med i dette arbeidet gjennom sin interesse for hvordan asylsøkere som kom til Norge med torturskader

ble behandlet lokalt i Kongo, og hvilken behandling og omsorg de fikk der.

– Jeg håpet å få en bedre forståelse av hva noen asylsøkere hadde vært utsatt for, for dermed å kunne gi dem bedre behandling her i landet, sier han.

Watnes arbeid er knyttet til Centre d'Assistance Medico-Psycho-Social (CAMPS), som er en del av en lokal kirkes diakonale arbeid. Kirkens utviklingsarbeid har gjennom mange år blitt finansiert gjennom NORAD. Engasjementet overfor torturofrene gjennom CAMPS er siden 2004 finansiert av Utenriksdepartementet.

Ellen Juul Andersen

ellen.juul.andersen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Justin Kabanga leder arbeid overfor torturofre i Den demokratiske republikken Kongo. Her med Øyvind Watne. Foto Ellen Juul Andersen